

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Лісовець Олена Павлівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, 6, 8, частині першій статті 19, статтям 21, 22, 55, 57, 61 Конституції України припис першого речення частини одинадцятої статті 8 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII (далі – Закон № 922) в аспекті того, що „цим Законом не визначено обов'язку органу державного фінансового контролю надавати відповідь замовнику закупівлі на повідомлення про усунення недоліків, які вказані у висновку про проведення моніторингу закупівлі, що обмежує права замовника закупівлі та уповноваженої особи замовника закупівлі“.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, припис першого речення частини одинадцятої статті 8 Закону № 922 не відповідає статтям 1, 3, 6, 8, частині першій статті 19 та статтям 21, 22, 55, 57, 61 Конституції України, оскільки має ознаки *правової (юридичної) невизначеності щодо дій органу державного фінансового контролю та застосування цієї норми до замовника закупівлі*. А саме: в оспорюваному на конституційність приписі статті 8 Закону № 922 не визначено ні строку, ні обов'язку органу державного фінансового контролю повідомити замовнику закупівлі про врахування, чи не врахування виконаної замовником вимоги цього органу про усунення порушень, вказаних у висновку моніторингу закупівлі.